

رنگ همانندی در رنگرزی توده پلیمری

سید حسین امیرشاهی
استادیار

حسین ایزدان
مربی

دانشکده مهندسی نساجی، دانشگاه صنعتی اصفهان

چکیده

در این تحقیق رفارنگی مخلوط رنگدانه‌های از قبیل دیسپرس شده در رنگرزی توده پلیمری بررسی گردیده است. از نظریه‌های یک ثابتی و دو ثابتی کیوبلکا - مانک برای رنگ همانندی نمونه‌های رنگرزی شده توسط رنگدانه‌های از قبیل دیسپرس شده، استفاده شده است. تغییراتی در محاسبه ضرایب جذب و انتشار در نظریه دو ثابتی صورت گرفته است. همچنین در این تحقیق برای جلوگیری از مقداربر منفی با موهومی ضرایب جذب و انتشار، روش پیشنهادی و الگویت و همکارانش در تعیین ضرایب مزبور تغییر یافته است. نتایج نمایانگر مقداربر اختلاف رنگ یکسانی برای نظریه‌های یک ثابتی و دو ثابتی نسبت به نمونه هدف می‌باشد، اما نظریه یک ثابتی از لحاظ انتخاب رنگ، بهتر از نظریه دو ثابتی می‌باشد.

Color Matching in Mass Dyeing

H. Izadan
Lecturer

S. H. Amirshahi
Assistant Professor

Textile Engineering Department Isfahan
University of Technology

Abstract

This paper presents a study of color mixing behaviour of masterbatch pigments in mass dyed synthetic fibers.

One / Two Constant Kubelka - Mank theories were employed to predict the targets by using some masterbatch pigments as primaries. Some modifications were applied in the calculation of absorption and scattering coefficients in Two Constant theory. In order to avoid negative or imaginary values for K and S coefficients, the Walowit and his coworker's suggested method for determination of mentioned coefficients, was modified in this research. It was found that One and Two Constant theories showed equal color difference values. Moreover, one Constant theory is better than Two Constant theory regarding dye selection.

Keywords

Color Matching, Mass Dyeing, Masterbatch Pigments, Colorimetry, Spectrophotometry, One Constant Kubelka-Mank Theory, Two Constant Kubelka-Mank Theory, Absorption and Scattering Coefficients.

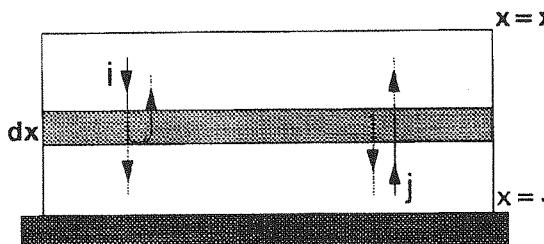
لغات کلیدی

رنگ همانندی، رنگرزی توده پلیمری، رنگدانه های از قبیل دیسپرس شده، کالریمتری، اسپکتروفوتومتری، نظریه یک ثابتی کیوبلکا - مانک، نظریه دو ثابتی کیوبلکا - مانک، ضرایب جذب و انتشار.

اخیر توجه ویژه ای به تولید الیاف پلی پروپیلن رنگین در کشور صورت گرفته و تولید این لیف رشد سریعی را در چند سال گذشته داشته است، از این الیاف به عنوان لیف پایه در رنگرزی توده پلیمری استفاده شده است.

مروری بر کارهای انجام شده قبلی در زمینه رنگ همانندی نظریه کیوبلکا - مانک

نمونه های پشت پوش مهمترین گروه برای انجام کارهای فرمولاسیون رنگ ها مثل پوشش های سطحی، کاغذ، منسوجات و اکثر پلاستیک ها هستند. مدل های ریاضی برای چنین اجسامی نسبت به اجسام شفاف پیچیده تر هستند. نمونه های نیمه شفاف از نظر تجاری اهمیت کمتری دارند و به معادلات نسبتاً پیچیده تری نسبت به نمونه های پشت پوش نیاز دارند. از آنجا که نمونه های پشت پوش حالت ویژه ای از نمونه های نیمه شفاف هستند، بنابراین جهت توضیح قوانین حاکم بر این اجسام در نظریه کیوبلکا - مانک از حالت عمومی نیمه شفاف استفاده شده است. در نظریه ارائه شده، فیلمی در نظر گرفته می شود که علاوه بر جذب و انتشار، می تواند قسمتی از نور را نیز منتقل نماید. فیلم بر روی زمینه های با انعکاس R قرار گرفته، به نحوی که ضخامت x در قسمتی که بر روی زمینه قرار دارد، برابر صفر و در سمت منبع برابر x است. در این مدل که در شکل شماره ۱ نشان داده شده است، فرض می گردد که نور فقط در دو جهت پایین و بالا منتشر می شود. بنابر این فقط دو کانال به طرف بالا و به طرف پایین وجود دارد که کانال پایینی حاوی نور اصلی قبل از انتشار است این نور اصلی مانند همه نورهای انتشار یافته بیشتره صورت پراکنده در نظر گرفته می شود.

شکل (۱) شکل شماتیک آنالیز کیوبلکا - مانک [۲]

بعد از انجام محاسبات و در نظر گرفتن فرضیاتی، انعکاس جسم نیمه شفاف توسط معادله (۱) به دست می آید:

مقدمه

یکی از مهمترین مشکلات صنعت رنگ، چگونگی تخمین مقدار لازم از رنگ های مورد نیاز برای ایجاد فام مشخص می باشد. برای مدت ها تأمین این نیاز با استفاده از تجربیات و هنر افراد ماهر در رنگ همانندی صورت می گرفت. اگر چه با پیشرفت علوم و ارائه نظریه های جدید در زمینه رنگ و نور، استفاده از روش های علمی برای رنگ همانندی گسترش یافت، ولی با ورود کامپیوتر به عرصه کارهای علمی و صنعتی و استفاده از آن در علم رنگ بود که کاربرد این نظریه ها میسر گردید. امروزه اگر چه از زمان استفاده از کامپیوتر و برنامه های کامپیوتری برای رنگ همانندی مدت ها می گذرد، ولی استفاده از این روش ها در تولید الیاف رنگین به روش رنگرزی توده پلیمری کمتر مورد توجه بوده و در واقع اغلب مقالات منتشر شده، فقط رنگرزی منسوجات به روش کلاسیک را مدنظر قرار داده اند. از سوی دیگر، الزام استفاده از رنگرزی توده پلیمری به عنوان ارزانترین و عملی ترین شیوه تولید الیاف رنگین در بعضی از الیاف مصنوعی مانند پلی پروپیلن که تقریباً اجتناب ناپذیر می باشد، ضرورت استفاده از روش های رنگ همانندی کامپیوتری را در این روش رنگرزی ایجاد می نماید.

پژوهش های انجام شده قبلی در زمینه رنگ همانندی، از نظریه یک ثابتی کیوبلکا - مانک در اختلاط رنگینه ها در رنگرزی منسوجات [۱-۴] و از نظریه دو ثابتی کیوبلکا - مانک در مخلوط رنگدانه ها در رنگ های پوششی [۵، ۶-۸] و پلاستیک [۹] استفاده شده است، ولی مطلبی ویژه درخصوص اختلاط رنگدانه های از قبل دیسپرس شده در درون بستره ای از پلیمر در رنگرزی توده پلیمری گزارش نگردیده است.

هدف اصلی از تحقیق حاضر، یافتن الگوریتمی جهت رنگ همانندی در رنگرزی توده پلیمری است و برای این هدف، هر دو نظریه یک ثابتی و دو ثابتی کیوبلکا - مانک مورد بررسی قرار گرفته اند. از آنجا که در سال های

خاصیت جمع پذیری K و S

برای استفاده از معادلات (۵) و (۶) ابتدا باید ارتباط ضرایب جذب و انتشار یک مخلوط را با ضرایب جذب و انتشار رنگینه های تشکیل دهنده آن پیدا نمود. برای محاسبات کیوبلکا - مانک مشابه رابطه بیر - لامبرت، خاصیت جمع پذیری ضرایب جذب و انتشار متناسب با غلظتشان صادق می باشد:

$$K_t = K_s + C_1 K_1 + \dots + C_n K_n \quad (V)$$

$$S_t = S_s + C_1 S_1 + \dots + C_n S_n \quad (A)$$

که K_t ضریب جذب کل، K_s ضریب جذب محمل (substrate)، S_t ضریب انتشار کل، S_s ضریب انتشار محمل می باشد و در نهایت

$$\left(\frac{K}{S}\right)_t = \frac{K_s + C_1 K_1 + \dots + C_n K_n}{S_s + C_1 S_1 + \dots + C_n S_n} \quad (9)$$

رابطه شماره (۹) به معادله دو ثابتی کیوبلکا - مانک معروف است و در آن ضرایب جذب و انتشار به صورت جداگانه در نظر گرفته شده اند [۲].

نظریه یک ثابتی کیوبلکا - مانک

مواردی وجود دارند که در آنها ضریب انتشار به طور کلی بدون توجه به رنگ به کار رفته ثابت می باشد. برای مثال در منسوجات یا کاغذ رنگین، انتشار نور تقریباً تنها به وسیله الیاف منسوج یا کاغذ تعیین می شود. در این حالت می توان فرض کرد، هر رنگ که به منسوج یا کاغذ اضافه می شود، در لیف حل شده و تغییری در ضریب انتشار محمل ایجاد نمی نماید. پس با توجه به فرمول (۹) و اینکه انتشار رنگینه ها نسبت به انتشار محمل قابل صرفنظر کردن است، معادله (۱۰) به دست می آید:

$$\left(\frac{K}{S}\right)_t = \frac{K_s + C_1 K_1 + \dots + C_n K_n}{S_s} \quad (10)$$

اگر

$$\left(\frac{K}{S}\right)_s = \frac{K_s}{S_s}, \left(\frac{K}{S}\right)_1 = \frac{K_1}{S_s}, \dots, \left(\frac{K}{S}\right)_n = \frac{K_n}{S_s} \quad (11)$$

پس

$$R = \frac{1 - R_g (a + b \coth(bSX))}{a - R_g + b \coth(bSX)} \quad (1)$$

به طوری که:

$$\coth(bSX) = \frac{e^{bSX} + e^{-bSX}}{e^{bSX} - e^{-bSX}} \quad (2)$$

$$b = \left(a^2 - 1\right)^{\frac{1}{2}} \quad (3)$$

$$a = 1 + \frac{K}{S} \quad (4)$$

معادله (۱) شکل پایه معادله کیوبلکا - مانک است. این معادله نشان می دهد که انعکاس یک فیلم نیمه شفاف به چهار عامل ضریب جذب K، ضریب انتشار S، ضخامت فیلم X، و انعکاس زمینه R_g بستگی دارد.

معادله (۱) به شدت مورد استفاده قرار می گیرد و در واقع شکل های ساده شده آن برای فیلم های پشت پوش استفاده می گردد. برای ایجاد حالت پشت پوش لازم است که ضریب انتشار فیلم و یا ضخامت آن زیاد شود، یعنی X یا S به سمت بی نهایت میل نماید که در این شرایط e^{-bSX} در مقایسه با e^{-bSX} قابل صرفنظر کردن بوده و تابع کتابزانت هایپربولیک، برابر واحد می شود و معادله منتجه به شکل معادله ۵ ساده می شود:

$$R_\infty = 1 + \left(\frac{K}{S}\right) - \left[\left(\frac{K}{S}\right)^2 + 2\left(\frac{K}{S}\right)\right]^{\frac{1}{2}} \quad (5)$$

R_∞ انعکاس در ضخامت نامحدود است و منظور ضخامتی است که هر چه زیادتر گردد تأثیری در انعکاس نمونه ایجاد نمی نماید. حل معادله (۵) برای K/S نتیجه زیر را خواهد داد:

$$\left(\frac{K}{S}\right) = \left(\frac{1 - R_\infty}{2R_\infty}\right)^2 \quad (6)$$

معادله های (۵) و (۶) به طور فراگیری برای نمونه های پشت پوش استفاده می گردد. معادله (۶) در حال حاضر در بسیاری متون به عنوان معادله کیوبلکا - مانک شناخته می شود. توجه شود که در این دو معادله ضخامت X و انعکاس زمینه R_g ظاهر نمی گردد و همچنین دیده می شود که S و K فقط به صورت نسبت K/S ظاهر می شوند [۱۳، ۱۰].

بوده، که این روش، روش نردبانی (tint ladder) نامیده می شود [۱۶، ۲]. جدیدترین و مناسب ترین روش برای محاسبه ضرایب جذب و انتشار توسط Walowit و همکارانش ارائه شد که مطابق آن برای تعیین ضرایب K و S (که به طور صحیح تر در این روش باید شبه ضرایب جذب و انتشار نامیده شوند)، از مخلوط های چند تایی رنگ های اولیه با یکدیگر استفاده می شود. این روش دارای مزایای زیر می باشد:

(i) چون تأثیر احتمالی رنگ ها روی یکدیگر در مخلوط، در محاسبات لحاظ می گردد، غلظت های نهایی به دست آمده از دقت بالاتری برخوردارند.

(ii) نیازی به تهیه مخلوط های دوتایی از هر رنگ یا استفاده از روش نردبانی نبوده و می توان از مخلوط های تهیه شده قبلی برای محاسبه استفاده نمود.

(iii) در صورت نیاز می توان به بعضی از مخلوط ها که اهمیت بیشتری دارند، ارزش ویژه ای داد [۱۵].

رنگ همانندی کالریمتری

هدف از رنگ همانندی به روش کالریمتری، یکسان ساختن رنگ نمونه و استاندارد زیر یک منبع نوری و با انتخاب رنگ های اولیه مناسب می باشد. در این روش، رنگ همانندی به وسیله برابر نمودن محركه های سه گانه رنگ (X, Y, Z) یا L^*, a^*, b^* (L*) برای نمونه و استاندارد زیر یک منبع نوری مشخص صورت می گیرد. بنابراین هدف نهایی رنگ همانندی کالریمتری، تولید اختلاف رنگ برابر صفر بین نمونه و استاندارد می باشد. بیان ریاضی این هدف، چنین است:

$$(\Delta X, \Delta Y, \Delta Z) \rightarrow (., ., .) \quad (14)$$

برای این روش رنگ همانندی، بیشتر از الگوریتم Allen استفاده می گردد.

مشکلات روش Allen در رنگ همانندی کالریمتری و روش های رفع آنها

این روش دارای دو مشکل اساسی زیر می باشد:

- الف - انتخاب تصادفی رنگ های اولیه و فرض موهومی مقادیر انتشار فرضی برابر یک برای محاسبات اولیه که ممکن است سبب همگرایی آنسته یا عدم همگرایی شود [۱۷].

$$\left(\frac{K}{S} \right)_t = \left(\frac{K}{S} \right)_s + C_1 \left(\frac{K}{S} \right)_1 + \dots + C_n \left(\frac{K}{S} \right)_n \quad (12)$$

یعنی در هر طول موج فقط نیاز به داشتن یک ضریب K/S به جای دو ضریب منفرد S و K برای هر رنگیه می باشد. معادله فوق به معادله یک ثابتی کیوبلکا - مانک معروف است [۲ - ۳].

روش های رنگ همانندی

به طور کلی دو روش اسپکتروفتومتری و کالریمتری برای همانند نمودن یک نمونه مجھول وجود دارد که هر دو روش در زیر توضیح داده می شوند.

رنگ همانندی اسپکتروفتومتری

هدف از رنگ همانندی اسپکتروفتومتری، همانند نمودن منحنی انعکاسی طیفی نمونه با استاندارد می باشد. که توضیح ریاضی این هدف را اینگونه می توان بیان نمود:

$$\sum (\Delta R (\lambda_i))^2 \rightarrow \min \quad (13)$$

یعنی در این روش سعی در به حداقل رساندن اختلاف منحنی های انعکاس طیفی نمونه و هدف می شود. برای اینکه این هدف تأمین گردد، از روش حداقل مجموع مربعات (Least Square Technique)، استفاده می گردد [۱۴، ۸، ۱۲ - ۱]. مطابق این روش، غلظت رنگیه ها توسط حداقل نمودن مجموع مربع اختلاف های بین منحنی های انعکاس طیفی نمونه و هدف در تمام طول موج ها محاسبه می گردد.

محاسبه ضرایب جذب (K) و انتشار (S)

در محاسبه غلظت رنگ ها، نیاز است تا ضرایب جذب و انتشار K و S در نظریه دو ثابتی و ضریب K/S برای نظریه یک ثابتی کیوبلکا - مانک تعیین گرددند. یکی از اولین روش ها برای محاسبه این ضرایب، استفاده از مخلوط های دوتایی (binary blends) [۱۵] است که با این روش نتایج به دست آمده از مخلوط های دو تایی تهیه شده از رنگ های یکسان و با غلظت های متفاوت، با یکدیگر اختلاف دارند. روش دیگری که تا چندی پیش مرسوم بوده و جواب های نسبتاً مناسبی می دهد، استفاده از پنج تا هشت غلظت متفاوت برای هر رنگ و محاسبه ضرایب مذبور بر مبنای این غلظت های اولیه

اسپکتروفوتومتری معرفی شده و محاسبات مربوط به همانندی با استفاده از تمامی رنگ‌ها صورت می‌گیرد. آنگاه هر کدام از رنگ‌ها که غلظت محاسبه شده آن در نسخه پیشنهادی منفی باشد، حذف می‌گردد و محاسبات تا هنگامی که غلظت منفی در نسخه پیشنهادی وجود نداشته باشد، تکرار می‌گردد. در واقع در این مرحله حداقل غلظت رنگ‌ها در نسخه، به صفر محدود می‌گردد.

(ب) مرحله بعدی انتخاب رنگ در رنگ همانندی، استفاده از آزمایش آماری F می‌باشد.

تجربیات مواد مصرفی

رنگانه‌های از قبل دیسپرس شده با نام‌های تجاری زیر که توسط شرکت هوخست عرضه می‌گردد، مورد استفاده قرار گرفت:

1 - Remafin Yellow HR-AE30

2 - Remafin Blue AED874

3 - Remafin Black PEA-AE30

4 - Remafin Red B-AE30

5 - Maxithen HP 811691F beige

پلی پروپیلن مورد استفاده از نوع V30S با MFI ۱۶ از شرکت صنایع پتروشیمی اراک بود.

دستگاه‌ها و وسایل مورد استفاده

الف. دستگاه ذوب‌پرسی الیاف

دستگاه الیاف سازی مورد استفاده یک واحد ذوب‌پرسی نیمه صنعتی، ساخت کارخانه Automatik بود. عنوان شده است که این دستگاه برای تولید الیاف پلی استر، نایلون ۶، نایلون ۶۶ و پلی پروپیلن به صورت فیلامنت‌های ظرفی از ۷۰ تا ۱۲۰ دنیر در سرعت‌های ۲۰۰۰ تا ۶۰۰۰ متر در دقیقه، مناسب می‌باشد.

ب- دستگاه اسپکتروفوتومتر

مشخصات این دستگاه چنین می‌باشد:

اندازه دیافراگم ۱۸ میلیمتر
زنون (Xenon)

نوع لامپ زنون (Xenon)

هندسه اندازه گیری دستگاه d/d'

قابل ذکر است که در این دستگاه جلا حذف نمی‌شود.

ج- نگهدارنده الیاف

به دلیل نیاز به وسیله‌ای خاص جهت نگهداری الیاف

ب - محدود بودن تعداد رنگ‌ها به سه رنگ در حالت یک ثابتی و چهار رنگ در حالت دو ثابتی. مشکل اول یعنی انتخاب تصادفی رنگ‌ها و فرض ضریب انتشار برابر یک در تمام طول موج‌ها برای محاسبات اولیه، توسط استفاده از روش اسپکتروفوتومتری و به دست آوردن یک همانندی اولیه که بیشتر به استاندارد نزدیک است، حل گردیده است [۸]. مشکل محدود بودن تعداد رنگ‌ها، ابتدا با افزایش یکی از محركه‌های سه گانه از منبع نوری دیگر، که بیشتر محركه X است، به طور نسبی حل شد، به نحوی که در این حالت تعداد رنگ‌ها برای حالت یک ثابتی به چهار رنگ افزایش یافت [۶]. همچنین Sluban [۱۸] روشی را ارائه داده است که در آن در سیستم یک ثابتی برای داشتن همانندی متعادل تر، رنگ همانندی زیر منابع نوری مختلف صورت می‌گیرد که در این حالت نیز تعداد رنگ‌هایی استفاده شده می‌تواند به بیش از سه رنگ افزایش یابد. Holdaway [۱۹] با استفاده از افزار از ماتریس‌ها (matrix partitioning) و شبه معکوس ماتریس‌ها (matrix pseudo-inverse) روشی را پیشنهاد داده که به طور کلی محدودیت تعداد رنگ‌ها در کالریمتری از بین رفته است و در نهایت مطابق‌آخرين تحقیقات، امیرشاهی و پیلثورپ (Pailthorpe) [۸] با استفاده از شبه معکوس ماتریس‌ها و روش مرسوم Allen در کالریمتری، روشی ساده‌ای برای حذف محدودیت تعداد رنگ‌ها در کالریمتری پیشنهاد داده‌اند.

نحوه انتخاب رنگ در رنگ همانندی

همانگونه که قبلاً گفته شد در رنگ همانندی کالریمتری انتخاب اولیه حبسی بوده و به همین دلیل در بسیاری از موارد به دلیل عدم انتخاب صحیح رنگ‌های اولیه، همانندی صورت نمی‌گیرد. برای حل این مشکل می‌توان ابتدا یک رنگ همانندی به روش اسپکتروفوتومتری با بسته رنگی در دسترس انجام داد و در نتیجه، هم رنگ‌های مناسب برای همانندی از بسته رنگی انتخاب می‌شوند و هم نسخه رنگی اولیه مناسبی برای شروع رنگ همانندی کالریمتری به دست می‌آید.

برای انتخاب رنگ در اسپکتروفوتومتری، McGinnis [۱۴] روشی را پیشنهاد داده که توسط Walowit و همکارانش [۶] نیز توصیه شده است. این روش شامل دو مرحله زیر است:
الف) بسته رنگی کاملی به عنوان رنگ‌های اولیه به

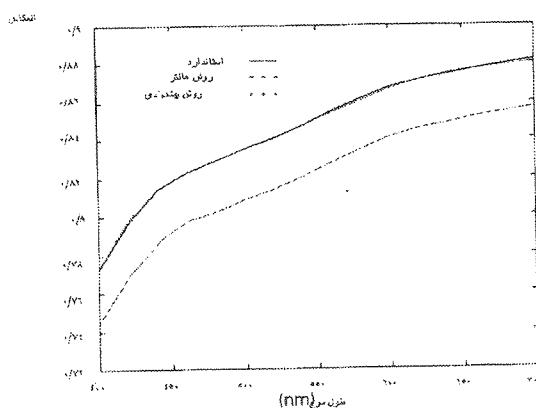
در تمامی طول موج ها به توان $926/0$ برسد. در این تحقیق روش دیگری به کار برده شد که مطابق آن کالیبراسیون دستگاه اسپکتروفوتومتر با نمونه های سفید و سیاه استاندارد، همراه با شیشه انجام گردید. این روش می تواند مزایای زیر را دارا باشد:

الف - آسانی نحوه استفاده.

ب - به دلیل تفاوت بین مقدار انتقال نور شیشه های مختلف و در نتیجه تفاوت تأثیر شیشه روی مقدار انعکاس نمونه ها در طول موج های مختلف، کاربرد عدد ثابت $926/0$ در تمامی طول موج ها و برای تمامی انواع شیشه ها مناسب به نظر نمی رسد. در حالی که استفاده از شیشه در حین کالیبراسیون دستگاه اسپکتروفوتومتر، می تواند این قبیل اشکالات را حذف نماید.

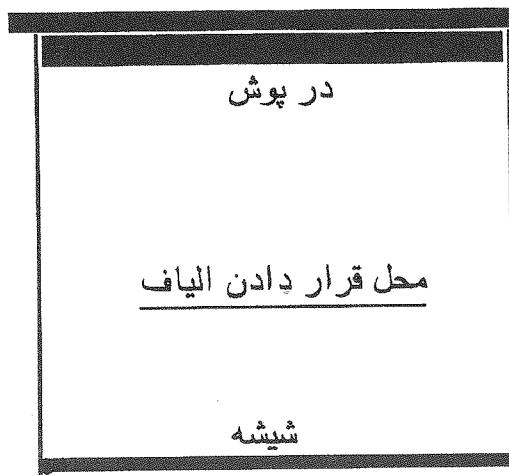
به منظور مقایسه بین روش پیشنهادی در این پژوهش و روش ارائه شده توسط هانتر، آزمایش زیر صورت پذیرفت:

ابتدا اسپکتروفوتومتر بدون کاربرد شیشه کالیبره گردید و انعکاس پنج نمونه پارچه پلی استری رنگرزی شده با رنگینه های دیسپرس به رنگهای قرمز، آبی، زرد خاکستری و خود رنگ، یک بار بدون حضور شیشه و با رنگ با حضور شیشه روی آنها، اندازه گیری شد. شیشه مورد استفاده در این مرحله از نوع کوارتز بود. نتایج به دست آمده برای هر یک از پارچه ها در شکل های شماره ۳ تا ۷ نشان داده شده اند. در همه این شکل ها، منحنی توپر، انعکاس واقعی نمونه، منحنی خط مقطع، انعکاس تصحیح شده به روش هانترو منحنی نقطه چین انعکاس تصحیح شده به روش پیشنهادی در این پژوهش می باشد.

شکل (۳) مقایسه بین دو روش تصحیح اثر شیشه برای پارچه پلی استری خود رنگ

برای اندازه گیری انعکاس آنها با دستگاه اسپکتروفوتومتر، وسیله ای که مشخصات آن در شکل ۲ نشان داده شده است، در کارگاه های فنی دانشگاه صنعتی اصفهان ساخته شد.

شکل (۲) شکل شماتیک تجهیزاتی دستگاه ایاف

روش های آزمایشگاهی

الف - تولید الیاف پلی پروپیلن رنگین

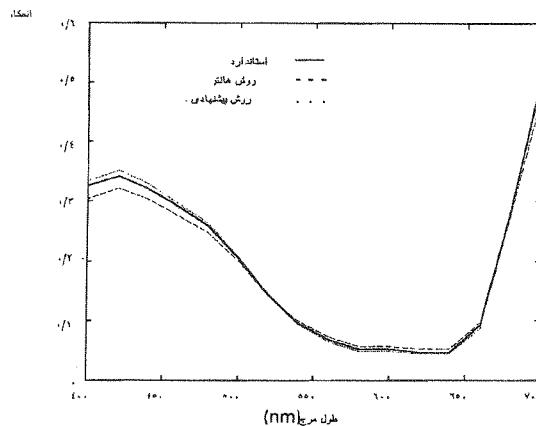
الیاف رنگین پلی پروپیلن توسط مخلوط سازی رنگدانه های دیسپرس شده با گرانول پلی پروپیلن و سپس ذوب ریسی آن به وسیله دستگاه الیاف سازی تهیه گردیدند.

ب - روش اندازه گیری انعکاس نمونه ها

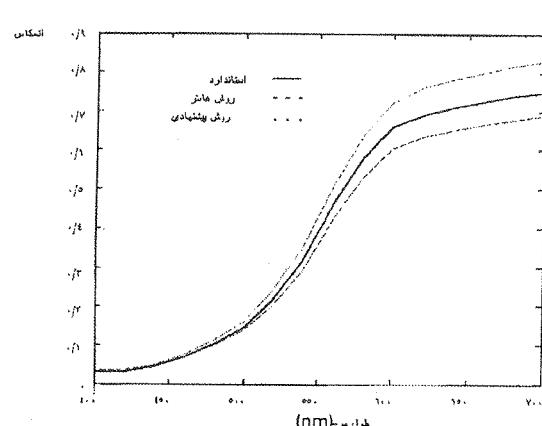
الیاف پروپیلن رنگین و یا خود رنگ به وزن 25 g به صورت تصادفی در نگه دارنده الیاف قرار داده شدند و انعکاس آنها توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر که با شیشه کالیبره شده بود، اندازه گیری شد. برای افزایش دقیق اندازه گیری، انعکاس نمونه ها با چهار بار چرخش نگه دارنده الیاف در زوایای 90° درجه ای نسبت به یکیگر، اندازه گیری و متوسط آنها به عنوان انعکاس نمونه در نظر گرفته شد.

۳ - ارائه نتایج تصحیح اثر شیشه

از انجا که حضور شیشه در هنگام اندازه گیری انعکاس نمونه ها، باعث تغییر منحنی انعکاسی می شود، بنابراین نیاز به روشی برای کاهش اثر شیشه بود. براساس روشی که توسط هانتر (Hunter) [۲۰] ارائه شده است، برای اصلاح اثر شیشه لازم است که انعکاس

شکل (۷) مقایسه بین دو روش تصحیح اثر شیشه برای نمونه آبی رنگ

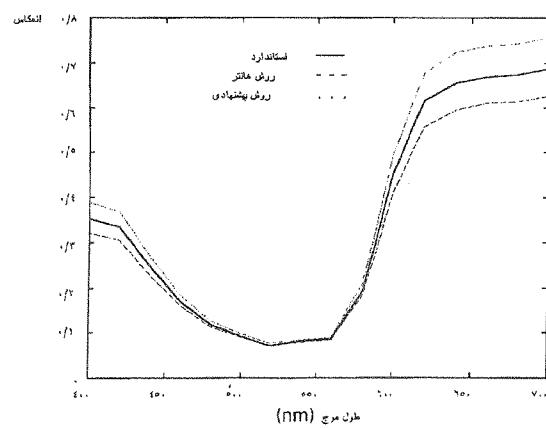
شکل (۴) مقایسه بین دو روش تصحیح اثر شیشه برای نمونه زرد رنگ

برنامه های کامپیوترا رنگ همانندی در نظریه های یک ثابتی و دو ثابتی کیوب لکا- مانک

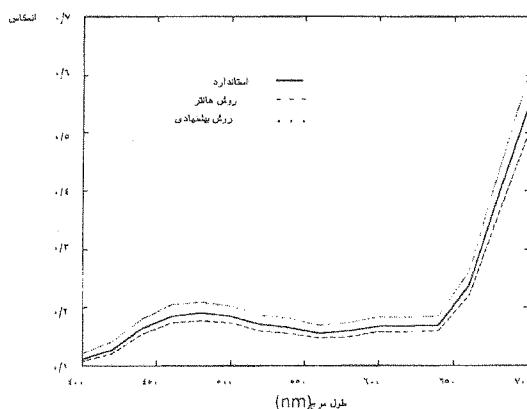
به دلیل اینکه هدف اصلی از تحقیق حاضر، بررسی نحوه تبعیت سیستم رنگ همانندی در رنگرزی توده پلیمری از یکی از نظریه های یک ثابتی و دو ثابتی کیوب لکا- مانک بود، بنابر این برنامه کامپیوترا رنگ همانندی برای هر دو نظریه یک ثابتی و دو ثابتی و در زبان برنامه نویسی متلب (MATLAB) نوشته شد. الگوریتم مورد استفاده برای تهیه برنامه کامپیوترا برای هر دو نظریه به طور مجزا ارائه گردیده است:

الگوریتم به کار رفته در رنگ همانندی کامپیوترا با استفاده از نظریه یک ثابتی

- الف - محاسبه ضرایب K/S رنگ های اولیه به روش اصلاح شده برای نظریه یک ثابتی، Walowit
- ب - محاسبه غلظت های پیشنهادی توسط روش رنگ همانندی اسپکتروفتومتری با استفاده از تمامی رنگ های بسته رنگی مورد استفاده،
- ج - حذف رنگ هایی که در نسخه پیشنهادی توسط روش اسپکتروفتومتری، دارای غلظت های منفی هستند.
- د - انجام آزمایش F برای حذف رنگ هایی که کاربرد آنها تأثیر چندانی در همانندی ندارد، ولی غلظت های آنها منفی نیست،
- ه - محاسبه حرکه های سه گانه و اختلاف رنگ بین نمونه پیشنهادی و نمونه استاندارد تحت منابع نوری D₆₅ و A

شکل (۵) مقایسه بین دو روش تصحیح اثر شیشه برای نمونه قرمز رنگ

شکل (۶) مقایسه بین دو روش تصحیح اثر شیشه برای نمونه خاکستری رنگ

همانندی کالریمتری صورت می‌گیرد. به صورتی که هدف رنگ همانندی اختلاف رنگ برابر صفر زیر منبع نوری D_{65} و مشاهده کننده ۱۹۶۴ سی آی ای می‌باشد،

ح - تکرار عملیات در رنگ همانندی کالریمتری تا وقتی که اختلاف رنگ بین نمونه پیشنهادی کامپیوترو استاندارد، روند کاهشی داشته باشد و یا مقدار اختلاف رنگ صفر گردد و یا اینکه در نسخه پیشنهادی غلظت‌های منفی یا موهومی ایجاد شوند، ط - رسم منحنی‌های انعکاس طیفی استاندارد و نمونه پیشنهادی به روش‌های رنگ همانندی اسپکتروفتومتری و کالریمتری، ی - ذخیره نسخه پیشنهادی، محركه‌های سه گانه و اختلاف رنگ تحت منابع نوری A و D_{65} مربوط به روش‌های اسپکتروفتومتری و کالریمتری در یک فایل جداگانه و نشان دادن آن بر صفحه نمایش،

نحوه محاسبه ضرایب K و S در نظریه دو ثابتی و بافرض اولیه $S_w = 1$

به دلیل کاربرد این روش در برنامه کامپیوترو نوشته شده برای رنگ همانندی در سیستم دو ثابتی و همچنین به دلیل عدم وجود اطلاعات کافی در مورد این روش در مراجع، این روش نیز توضیح داده می‌شود. با استفاده از روش پیشنهادی Walowit و همکارانش [۱۵] و ذکر این نکته که می‌توان ضرایب K و S رنگ‌ها را نسبت به ضرایب K و S یک رنگ معلوم سنجید و همچنین با توجه به روش‌های قدیمی محاسبه این ضرایب که با فرض $I = S_w$ صورت می‌گرفت [۱۷، ۵]، روش زیر برای محاسبه این ضرایب به کار گرفته شد: با فرض اینکه ضریب انتشار یکی از رنگ‌های اولیه در تمام طول موج‌ها برابر یک باشد، یعنی

$$S_1(\lambda) = 1 \quad (15)$$

و با توجه به معادله (۶) انعکاس نمونه حاوی آن رنگ و معادله (۱۵)، نتیجه می‌شود:

$$\left(\frac{K}{S} \right)_1 = K_1 \quad (16)$$

و با استفاده از معادله‌های (۹)، (۱۵) و (۱۶)، معادله (۱۷) به دست می‌آید.

و - رنگ همانندی به روش کالریمتری به صورتی که هدف رنگ همانندی، اختلاف رنگ برابر صفر زیر منبع نوری D_{65} و مشاهده کننده استاندارد ۱۹۶۴ سی آی ای (CIE) می‌باشد،

ز - محاسبه محركه‌های سه گانه و اختلاف رنگ حاصله تحت منابع نوری D، A،

ح - تکرار عملیات در رنگ همانندی کالریمتری تا وقتی که اختلاف رنگ بین نمونه پیشنهادی کامپیوترو استاندارد، روند کاهشی داشته باشد و یا مقدار اختلاف رنگ صفر گردد و یا اینکه در نسخه پیشنهادی غلظت‌های منفی یا موهومی ایجاد شوند، ط - رسم منحنی‌های انعکاس طیفی استاندارد و نمونه پیشنهادی به روش‌های رنگ همانندی اسپکتروفتومتری و کالریمتری،

ی - ذخیره نسخه پیشنهادی، محركه‌های سه گانه و اختلاف رنگ تحت منابع نوری D مربوط به روش‌های اسپکتروفتومتری و کالریمتری در یک فایل جداگانه و نشان دادن آن در صفحه نمایش،

الگوریتم به کار رفته در رنگ همانندی کامپیوتروی با استفاده از نظریه دو ثابتی

الف - محاسبه ضرایب جذب و انتشار برای تمامی رنگ‌های اولیه به روش Walowit یا به روش $K_{w,1} = 1$ و محاسبه K و S بقیه رنگ‌ها نسبت به K و نمونه خود رنگ،

ب - محاسبه غلظت‌های پیشنهادی توسط روش اسپکتروفتومتری با استفاده از تمامی رنگ‌های بسته رنگی اولیه به طوری که مجموع آنها برابر یک باشد،

ج - حذف رنگ‌هایی که در نسخه پیشنهادی توسط روش اسپکتروفتومتری، دارای غلظت‌های منفی هستند،

د - انجام آزمایش F برای حذف رنگ‌هایی که کاربرد آنها تأثیر چندانی در همانندی ندارد، ولی غلظت‌های آنها منفی نبوده است،

ه - محاسبه محركه‌های سه گانه و اختلاف رنگ بین نمونه پیشنهادی و نمونه استاندارد تحت منابع نوری D_{65} و A،

و - در صورتی که نسخه پیشنهادی نهایی در رنگ همانندی اسپکتروفتومتری تک رنگی باشد، برنامه در همین جا ختم می‌شود،

ز - برای نسخه‌های پیشنهادی در رنگ همانندی اسپکتروفتومتری با دو یا بیش از دو رنگ، رنگ

$$KandS = \begin{bmatrix} K_2 \\ \vdots \\ K_n \\ S_2 \\ \vdots \\ S_n \end{bmatrix}_{((2n-2) \times 1)} \quad (24)$$

$$\begin{aligned} & - (C_2 K_2(\lambda) + \dots + C_n K_n(\lambda)) + \left(\frac{K}{S} \right)_{\text{mix}} (\lambda) (C_2 S_2(\lambda) \\ & + \dots + C_n S_n(\lambda)) = C_1 K_1(\lambda) - \left(\frac{K}{S} \right)_{\text{mix}} (\lambda) (C_1 S_1)(\lambda) \end{aligned} \quad (17)$$

بررسی نحوه رنگ همانندی در رنگرزی توده پلیمری

با استفاده از تعداد ۳۰ نمونه رنگ شده از الیاف پلی پروپیلن به روش رنگرزی توده پلیمری و با استفاده از برنامه‌ای کامپیوتربازی رنگ همانندی یک ثابتی و دو ثابتی، نسخه‌های پیشنهادی برای تعداد ۲۲ نمونه مجهول به دست آمد. نحوه عمل بدینگونه بود که از بین ۳۰ نمونه رنگی، یکی از نمونه‌ها به عنوان نمونه‌های معرفی و ۲۹ نمونه دیگر به عنوان نمونه‌های کالیبراسیون اولیه در نظر گرفته شدند. نتایج حاصل برای روش یک ثابتی در جدول شماره ۱ نشان داده شده‌اند. در این جدول به دلیل اینکه از سیستم یک ثابتی کیوبیکا - مانک استفاده شده است، غلظت رنگها نسبت به وزن کالا ذکر گردیده‌اند.

برای روش دو ثابتی که در آن شبه ضرایب جذب و انتشار با استفاده از روش معمول و الگویی و همکارانش به دست آمد، نسخه‌های پیشنهادی اسپکتروفوتومتری به اعداد موقوفی منجر می‌شد. به همین دلیل و برای رفع این مشکل، محاسبه ضرایب جذب و انتشار رنگ‌های اولیه با استفاده از فرض $S_w = 1$ و محاسبه سایر ضرایب، نسبت به ضرایب جذب و انتشار لیف خود رنگ صورت پذیرفت. نسخه‌های پیشنهادی در سیستم دو ثابتی و با استفاده از این روش در جدول شماره ۲ نشان داده شده‌اند.

بحث تصحیح اثر شیشه

باتوجه به شکل ۳ که مربوط به نمونه خود رنگ می‌باشد، مشخص است که منحنی مربوط به تصحیح اثر شیشه به روش هانتر [۲۰] با منحنی نمونه اصلی اختلاف بیشتری نسبت به روش پیشنهادی این پژوهش دارد، هر چند که مقدار این اختلاف بسیار جزئی می‌باشد (مقیاس این نمودار برای واضح بیشتر اختلاف بین منحنی‌ها، با مقیاس‌های نمودارهای مربوطه بعدی

باتوجه به ماتریس‌های زیر:

$$KScoef = \begin{bmatrix} X_{1,2} & X_{1,3} & \dots & X_{1,2n-2} \\ X_{2,2} & X_{2,3} & \dots & X_{2,2n-2} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ X_{m,2} & X_{m,3} & \dots & X_{m,2n-2} \end{bmatrix}_{(m \times (2n-2))} \quad (18)$$

که:

$$X_{m,2} = -C_2, X_{m,3} = -C_3, \dots, X_{m,n} = -C_n$$

$$X_{m,n+1} = C_2 \left(\frac{K}{S} \right)_{\text{mix}}, X_{m,n+2} = C_2 \left(\frac{K}{S} \right)_{\text{mix}}, \dots, X_{m,2n-2} = C_n \left(\frac{K}{S} \right)_{\text{mix}} \quad (19)$$

$$OBS = \begin{bmatrix} Y_1 \\ Y_2 \\ \vdots \\ Y_m \end{bmatrix}_{(m \times 1)} \quad (20)$$

که

$$Y_i = (C_1 K_1)_i - \left(\frac{K}{S} \right)_{\text{mix},i} (C_1 S_1)_i \quad i = 1, \dots, m \quad (21)$$

و همچنین با در نظر گرفتن معادله (۲۲)

$$KScoef \times KandS = OBS \quad (22)$$

و با استفاده از روش حداقل مربعات، نتیجه می‌شود که

$$KandS = (KScoef' \times KScoef)^{-1} \times KScoef' \times OBS \quad (23)$$

در نهایت ماتریس زیر که جواب مورد نظر می‌باشد، حاصل می‌گردد:

تفاوت دارد).

S نسبت به یک مقدار انتشار فرض شده برابر یک که برای لیف خود رنگ در نظر گرفته شد، صورت پذیرفت. دلیل استفاده از این روش این بود که به نظر می‌رسید مشکل عدم امکان رنگ همانندی در این سیستم با استفاده از روش معتمول والوویت، از فرض برابر یک بودن مجموع ضرایب K و S در این روش ناشی می‌گردد. به عبارت دیگر چون برای نظریه دو ثابتی باید مجموع غلظت‌ها برابر یک باشد و غلظت محمل نیز در آن منظور می‌گردد، غلظت‌های رنگ‌ها بسیار کوچک شده و این امر موجب محاسبه K و S با مقادیر منفی می‌گردید که اگر قدر مطلق این مقادیر از حد خاصی می‌گذشت، در معادله

$$R_{\infty} = 1 + \left(\frac{K}{S}\right) - \left[\left(\frac{K}{S}\right)^2 + 2\left(\frac{K}{S}\right)\right]^{\frac{1}{2}} \quad (25)$$

مقدار زیر را دیگال، یعنی $\left[\left(\frac{K}{S}\right)^2 + 2\left(\frac{K}{S}\right)\right]^{\frac{1}{2}}$ منفی گشته و مقادیر بعدی محاسبه شده با استفاده از آن، همگی موهومی می‌شوند.

با استفاده از روش Walowit که در این تحقیق اصلاح شده است، به دلیل اینکه مقادیر K و S نسبتاً بزرگتری ایجاد می‌شود، در این مورد می‌توان مشکل حصول مقادیر موهومی را حذف نمود.

در هر حال، با دقت در جداول شماره ۱ و ۲ و مقایسه نسخه پیشنهادی هر یک از این دو روش نسبت به نسخه اصلی به کار رفته در هر نمونه، جدول شماره ۳ به دست می‌آید.

اگر اختلاف تعداد و نوع رنگ‌های به کار رفته در نسخه پیشنهادی را بتوان به عنوان یک معیار در ارزیابی اختلاف این دو نظریه مدنظر قرار داد، آنگاه مطابق جدول شماره ۳ تعداد نسخه‌های با رنگ‌های پیشنهادی یکسان نسبت به نسخه اصلی برای روش دو ثابتی کمتر از یک ثابتی است و همچنین تعداد نسخه‌های پیشنهادی با رنگ‌های انتخابی متفاوت نسبت به نسخه اصلی برای روش دو ثابتی ۷ نسخه است که این حالت برای روش یک ثابتی وجود ندارد. در نتیجه شاید بتوان از روی این معیار اینگونه نتیجه گرفت که روش یک ثابتی از نظر انتخاب رنگ بهتر از روش دو ثابتی عمل نموده است.

به طور کلی به نظر می‌رسد هر چند نسخه‌های پیشنهادی توسط هر دو روش از نظر غلظت رنگ‌های پیشنهادی نسبت به نسخه اصلی مزیت چشمگیری نسبت به هم ندارند، اما به دلیل مشکلات موجود برای روش دو

در شکل‌های شماره ۴، ۵ و ۷ که به ترتیب مربوط به نمونه‌های زرد، قرمز و آبی رنگ می‌باشند، تطابق منحنی‌های تصحیح اثر شیشه به روش پیشنهادی این تحقیق با منحنی انعکاسی نمونه اصلی بیشتر از روش هانتر می‌باشد و اختلاف رنگ‌های آنها با نمونه اصلی نیز مؤید این امر می‌باشد. در واقع اختلاف رنگ‌های محاسبه شده بین نمونه‌های تصحیح شده به روش پیشنهادی این تحقیق برای نمونه‌های زرد، قرمز و آبی به ترتیب برابر $2/7213$ و $2/9564$ و $1/4983$ با نمونه اصلی می‌باشند و برای همین نمونه‌ها که به روش هانتر تصحیح شده‌اند، به ترتیب مقادیر $5/43$ ، $5/40$ و $5/520$ و $2/6520$ را دارا می‌باشند.

در شکل شماره ۶ که مربوط به نمونه خاکستری رنگ می‌باشد، روش هانتر جواب بهتری داده است و اختلاف رنگ بین نمونه تصحیح شده به روش پیشنهادی این پژوهش با نمونه اصلی $1/9823$ و بین نمونه تصحیح شده به روش هانتر با نمونه اصلی برابر $1/2001$ می‌باشد.

اگر چه همانگونه که شکل‌های شماره ۳ تا ۷ نشان می‌دهند، مقدار انعکاس تصحیح شده با روش پیشنهادی در این تحقیق بیشتر از انعکاس حقیقی می‌باشد و این امر به دلیل شکست نور در هنگام برخورد به شیشه غیر ممکن می‌باشد، ولی با توجه به نتایج حاصل می‌توان عنوان کرد که این روش نه تنها از نظر نحوه استفاده ساده‌تر از روش هانتر می‌باشد، بلکه عمومیت و دقت نسبتاً بالاتری نیز دارد.

نحوه رنگ همانندی در رنگرزی توده پلیمری

باتوجه به جدول شماره ۱ که مربوط به نسخه‌های پیشنهادی با نظریه یک ثابتی می‌باشد، مشاهده می‌گردد که این روش توانایی رنگ همانندی نمونه‌های پلی پروپیلن رنگرزی شده به روش توده پلیمری را دارد. Walowit دو ثابتی که با استفاده از الگوریتم عادی و همکارانش [۱۵] برای تعیین مقادیر K و S صورت گرفت، منجر به جواب‌های موهومی می‌شد که باعث می‌گردید رنگ همانندی نمونه‌های پلی پروپیلن رنگرزی شده به روش توده پلیمری با این الگوریتم امکان پذیر نباشد. بنابراین با استفاده از اصلاحی که بر روش و همکارانش صورت گرفت، تعیین ضرایب K و

از طرف دیگر باتوجه به رابطه بین اندازه ذرات و انتشار نور که مطابق آن انتشار در اندازه ذرات برابر با طول موج نور تابیده شده، حداقل بوده و در قبل و بعد از آن، مقدار انتشار کاهش می‌یابد [۲۲]، به نظر می‌رسد اندازه ذرات رنگدانه در رنگرزی توده پلیمری به گونه‌ای است که سبب مقدار انتشار کم شده و در نتیجه امکان تبعیت از نظریه یک ثابتی کیوبیکا - مانک میسر می‌گردد.

نتیجه‌گیری تحقیح شیشه

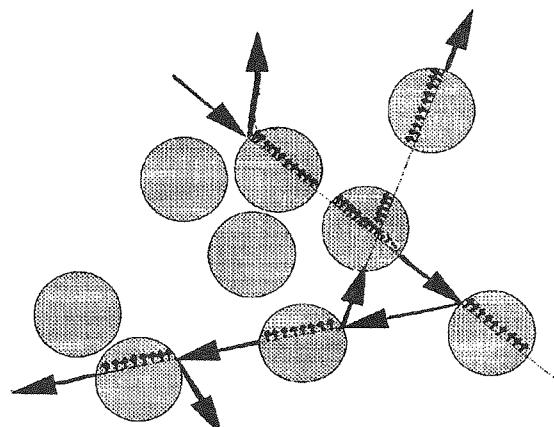
به نظر می‌رسد که استفاده از روش پیشنهادی در این تحقیق یعنی کالیبراسیون دستگاه اسپکتروفوتومتر با نمونه‌های سفید و سیاه استاندارد به همراه شیشه، علاوه بر اینکه روشی ساده و قابل استفاده برای انواع شیشه می‌باشد، سبب کاهش اثر حضور شیشه شده و به نتایج نسبتاً بهتری در مقایسه با روش پیشنهادی هانتر منجر می‌گردد.

نتیجه‌گیری در رنگرزی توده پلیمری

باتوجه به نسخه‌های پیشنهادی برای ۲۲ نمونه الیاف پلی پروپیلن رنگین با استفاده از نظریه یک ثابتی کیوبیکا - مانک که در جدول شماره ۱ نشان داده شده‌اند، مشاهده می‌گردد که امکان رنگ همانندی با روش یک ثابتی وجود دارد. همچنین علیرغم عدم امکان رنگ همانندی با نظریه دو ثابتی به روش معمول Walowit برای این سیستم، توجه به جدول شماره ۲ بیانگر این موضوع است که نسخه‌های پیشنهادی توسط برنامه نوشته شده براساس نظریه دو ثابتی با روش پیشنهادی این پژوهش تفاوت چشمگیری با روش یک ثابتی ندارند، ولی به دلیل انتخاب بهتر رنگ در روش یک ثابتی و همچنین سادگی نسبی برنامه کامپیوتربازی این نظریه، به نظر می‌رسد که برای رنگ همانندی در رنگرزی توده پلیمری استفاده از روش یک ثابتی مناسب‌تر می‌باشد. به عبارت دیگر وجود مقادیر کم از رنگدانه‌های استفاده شده در این سیستم رنگرزی و در نتیجه انتشار کم نور توسط آنها در مقایسه با توده پلیمر، سبب رنگ همانندی بهتر با استفاده از نظریه یک ثابتی کیوبیکا - مانک می‌گردد.

ثابتی و انتخاب رنگ بهتر در روش یک ثابتی، بهتر است برای رنگ همانندی نمونه‌های پلی پروپیلن رنگرزی شده به روش توده پلیمری از روش یک ثابتی استفاده شود. این نتیجه در توافق با بعضی مراجع می‌باشد که برای رنگ همانندی در سیستم رنگدانه‌های پوششی عنوان داشته‌اند که اگر غلظت رنگدانه‌های به کار رفته نسبت به رنگدانه سفید از حدی کمتر باشد، بهتر است از روش یک ثابتی برای رنگ همانندی آنها استفاده کرد [۵، ۱۰]. همچنین در خصوص جوهرها نیز عنوان شده است که اگر در جوهرها مقدار رنگدانه سفید کم باشد، استفاده از نظریه یک ثابتی در رنگ همانندی مناسب‌تر است [۱۲]، زیرا در تمامی این موارد انتشار رنگدانه‌ها نسبت به محمل کم بوده و می‌توان از آن صرف‌نظر نمود.

همچنین [۲۱] Burlon مطالبی را پیرامون امکان تبعیت لیف رنگین از نظریه یک ثابتی کیوبیکا - مانک عنوان داشته است. مطابق اظهارات وی در الیافی که با استفاده از رنگدانه‌ها رنگین شده‌اند، انتشار لیف می‌تواند به غلظت رنگدانه‌های درون آن بستگی نداشته باشد. به بیان دیگر انتشار توسط رنگدانه‌ها نسبت به انتشار توسط دسته الیاف، می‌تواند کوچک در نظر گرفته شود و فقط برای رنگدانه‌های با انتشار زیاد و یا در صورت استفاده از غلظت‌های زیاد رنگدانه‌ها، امکان محسوس بودن انتشار رنگدانه‌ها نسبت به لیف وجود دارد. شکل شماتیک شماره ۸ می‌تواند به درک بیشتر این مطلب کمک نماید. مطابق این شکل، انتشار در سطح مابین هوا - لیف بسیار بیشتر از انتشار توسط رنگدانه‌های درون لیف می‌باشد و در نتیجه امکان تبعیت رنگ همانندی از نظریه یک ثابتی میسر می‌گردد.

شکل (۸) شکل شماتیک انتشار نور از سطح و رنگدانه‌های درون الیاف رنگین [۲۲]

جدول (۱) مقایسه نسخه های پیشنهادی توسط روش یک ثابتی و نسخه های اصلی برای نمونه های

رنگریزی شده پلی پروپیلن به روش رنگریزی توده پلیمری

کرم	قرمز	مشکی	آبی	زرد	نوع رنگ	شماره نمونه
۰	۰	۰	۰	۰/۴۶۱۰	پیشنهادی	۱
۰	۰	۰	۰	۰/۵	اصلی	۲
۰	۰/۸۶۰۱	۱	۰	۰/۱۰۶۵	پیشنهادی	
۰	۰	۰	۰	۰	اصلی	۳
۰/۰۶۲	۰	۰	۰	۰/۰۰۰۴	پیشنهادی	
۰	۰	۰	۰	۰/۵	اصلی	۴
۰/۰۱۰۸	۰/۰۶۱۸	۰/۰۷۹۷	۰/۰۱۹۶	۰/۲۲۶۳	پیشنهادی	
۰/۰۰	۰/۰	۰/۰۳	۰/۱	۰/۲	اصلی	۵
۰/۱۸۸۶	۰/۲۱۷۳	۰/۱۳۰۰	۰/۱۰۳۱	۰/۸۹۰۶	پیشنهادی	
۰/۲	۰/۲	۰/۱	۰/۱	۱	اصلی	۶
۰	۰/۰۸۸۷	۰/۰۰۹۲	۰/۰۷۱۴	۰/۳۱۶۰	پیشنهادی	
۰	۰/۱	۰/۰۷	۰/۱	۰/۳	اصلی	۷
۰/۲۰۲۰	۰/۴۷۳۹	۰/۰۰۰۰	۰/۲۰۱۰	۰/۱۷۷۰	پیشنهادی	
۰/۲	۰/۳	۰	۰/۲	۰/۱	اصلی	۸
۰/۱۰۲۲	۰	۰	۰/۱۰۲۰	۰/۳۰۱۰	پیشنهادی	
۰	۰	۰/۰۷	۰/۲	۰/۴	اصلی	۹
۰/۰۰۰۹	۰/۱۰۹۰	۰/۱۱۱۶	۰/۷۸۷۸	۰/۶۰۰۰	پیشنهادی	
۰/۲	۰	۰	۰/۶	۰/۴	اصلی	۱۰
۰	۰/۰۷۹	۰/۰۴۴۳	۰/۹۴۳۹	۰/۴۸۰۸	پیشنهادی	
۰	۰/۲	۰	۱	۰/۶	اصلی	۱۱
۰	۰/۸۸۹۰	۰	۰/۳۰۷۹	۰/۱۷۶۹	پیشنهادی	
۰	۰/۶	۰	۰/۲	۰/۱	اصلی	۱۲
۰	۰	۰/۰۲۸۹	۰/۰۸۷۲	۰/۱۲۰۶	پیشنهادی	
۰	۰	۰/۰۴	۰/۱	۰/۱	اصلی	۱۳
۰/۳۰۳۰	۰/۳۰۳۱	۰	۰/۴۴۶۰	۰	پیشنهادی	
۰/۱۰	۰/۳	۰	۰/۴	۰	اصلی	۱۴
۰/۰۱۰۸	۰/۲۶۰۹	۰	۰/۲۸۱۹	۰/۰۲۹۰	پیشنهادی	
۰	۰/۴	۰	۰/۳	۰	اصلی	۱۵
۰	۰	۰	۰/۰۰۹۱	۰/۳۷۵۳	پیشنهادی	
۰	۰	۰	۰/۴	۰/۲	اصلی	۱۶
۰/۱۹۰۹	۰	۰	۰/۳۶۷۸	۰/۲۶۷۸	پیشنهادی	
۰	۰	۰	۰/۰	۰/۰	اصلی	۱۷
۰	۰/۰	۰	۰	۰/۲۴	پیشنهادی	
۰	۰	۰	۰	۰/۶	اصلی	۱۸
۰	۰/۰۱۰۷	۰	۰/۰۷۶۷	۰/۲۹۰	پیشنهادی	
۰	۰	۰	۰/۰	۰/۳	اصلی	۱۹
۰/۶۴۹۱	۰	۰	۰	۰	پیشنهادی	
۰/۰	۰	۰	۰	۰	اصلی	۲۰
۰	۰/۰۴۱۱	۰	۰	۰/۰۳۳۹	پیشنهادی	
۰	۰/۰	۰	۰	۰	اصلی	۲۱
۰/۱۰۲۳	۰	۰	۰/۹۱۴۰	۰	پیشنهادی	
۰/۱۷۰۸	۰/۰۱۳۱	۰	۰/۳۱۴۰	۰	اصلی	۲۲
۰/۰۱۸۰	۰/۳۸۰۹	۱/۰	۰	۰	پیشنهادی	
۰	۱/۰	۰	۰	۰	اصلی	

جدول (۲) مقایسه نسخه های پیشنهادی توسط روش دو ثابتی و با فرض $S=1$ نسخه های اصلی

برای نمونه های رنگری شده پلی بروپیلن به روش رنگری توده پلیمری

شماره نمونه	نوع رنگ	خود رنگ	زرد	آبی	مشکی	قرمز	کرم
۱	پیشنهادی	۰/۹۹۰۹	۰/۰۰۲۵	۰/۰۰۰۲	-	۰/۰۰۱۷	-
	اصلی	۰/۹۹۰۰	۰/۰۰۰	-	-	-	-
۲	پیشنهادی	۰/۹۹۶۰	-	-	-	۰/۰۰۳	-
	اصلی	۰/۹۹۰۱	-	-	-	۰/۰۰۹۹	-
۳	پیشنهادی	۰/۹۹۳۸	-	۰/۰۰۰۷	-	۰/۰۰۰	-
	اصلی	۰/۹۹۰	-	۰/۰۰۰	-	-	-
۴	پیشنهادی	۰/۹۹۳۷	۰/۰۰۰	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۴۷
	اصلی	۰/۹۹۰۷	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۵	پیشنهادی	۰/۹۶۰۰	۰/۰۰۶۱	۰/۰۰۲۴	-	۰/۰۰۱۰	۰/۰۰۱۰
	اصلی	۰/۹۸۴۳	۰/۰۰۹۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	۰/۰۰۲
۶	پیشنهادی	۰/۹۹۰۲	۰/۰۰۱۷	۰/۰۰۱۷	-	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۰۷
	اصلی	۰/۹۹۴۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۱	-
۷	پیشنهادی	۰/۹۹۰۵	۰/۰۰۳۲	۰/۰۰۳۶	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۲	-
	اصلی	۰/۹۹۲۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	-	۰/۰۰۳	۰/۰۰۲
۸	پیشنهادی	۰/۹۹۳۵	۰/۰۰۲۰	۰/۰۰۳	-	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۰۸
	اصلی	۰/۹۹۳۳	۰/۰۰۴	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰۷	-	-
۹	پیشنهادی	۰/۹۹۳۵	۰/۰۰۷۴	۰/۰۰۹۲	-	-	۰/۰۰۱۷
	اصلی	۰/۹۸۸۱	۰/۰۰۴	۰/۰۰۰۹	-	-	۰/۰۰۰۲
۱۰	پیشنهادی	۰/۹۸۲۳	۰/۰۰۶۲	۰/۰۰۹۶	-	-	۰/۰۰۱۹
	اصلی	۰/۹۸۲۲	۰/۰۰۰۹	۰/۰۰۹۸	-	۰/۰۰۰۲	-
۱۱	پیشنهادی	۰/۹۹۲۹	۰/۰۰۱۲	۰/۰۰۲۷	-	۰/۰۰۳۳	-
	اصلی	۰/۹۹۱۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰۲	-	۰/۰۰۰۹	-
۱۲	پیشنهادی	۰/۹۹۷۴	۰/۰۰۰۸	۰/۰۰۱۲	-	-	۰/۰۰۰۴
	اصلی	۰/۹۹۷۴	۰/۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۴	-	-
۱۳	پیشنهادی	۰/۹۹۱۹	۰/۰۰۱۴	۰/۰۰۴۶	۰/۰۰۰۰۲	۰/۰۰۱۸	-
	اصلی	۰/۹۹۰۱	-	۰/۰۰۰۴	-	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۱۰
۱۴	پیشنهادی	۰/۹۹۰۱	۰/۰۰۰	۰/۰۰۲۷	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۱۶	-
	اصلی	۰/۹۹۳۰	-	۰/۰۰۰۳	-	۰/۰۰۰۴	-
۱۵	پیشنهادی	۰/۹۹۱۰	۰/۰۰۱۱	۰/۰۰۳۷	-	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۴
	اصلی	۰/۹۹۲۰	۰/۰۰۲	۰/۰۰۰۴	-	-	-
۱۶	پیشنهادی	۰/۹۸۷۹	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۰۰۲	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۷۱
	اصلی	۰/۹۹۳۰	-	۰/۰۰۰۵	-	-	۰/۰۰۰۲
۱۷	پیشنهادی	۰/۹۹۰۱	۰/۰۰۲۰	-	-	۰/۰۰۰۲۲	-
	اصلی	۰/۹۸۹۱	۰/۰۰۰۹	-	-	۰/۰۰۰۴۹	-
۱۸	پیشنهادی	۰/۹۹۷۸	۰/۰۰۰۸	۰/۰۰۰۸	-	-	۰/۰۰۱۷
	اصلی	۰/۹۹۷۰	۰/۰۰۰۳	-	۰/۰۰۰۰	-	-
۱۹	پیشنهادی	۱	-	-	-	-	-
	اصلی	۰/۹۹۰۱	-	-	-	-	۰/۰۰۹۹
۲۰	پیشنهادی	۰/۹۹۷۳	-	-	-	۰/۰۰۰۲۷	-
	اصلی	۰/۹۹۰۰	-	-	-	۰/۰۰۰	-
۲۱	پیشنهادی	۰/۹۸۹۲	۰/۰۰۰۴	۰/۰۰۰۸	-	۰/۰۰۰۰	-
	اصلی	۰/۹۹۰۱	-	۰/۰۰۰۹	-	-	-
۲۲	پیشنهادی	۰/۹۹۰۱	۰/۰۰۱	-	-	۰/۰۰۰۳۹	-
	اصلی	۰/۹۸۰۲	-	-	-	۰/۰۱۴۸	-

جدول (۳) مقایسه بین نسخه های پیشنهادی یک ثابتی و دو ثابتی نسبت به نسخه اصلی

	تعداد نسخه های پیشنهادی با تعداد رنگهای کمتر از نسخه اصلی	تعداد نسخه های پیشنهادی با تعداد رنگهای بیشتر از نسخه اصلی	تعداد نسخه های پیشنهادی با تعداد رنگهای برابر با نسخه اصلی	تعداد نسخه های پیشنهادی با رنگهای متفاوت از نسخه اصلی
روش یک ثابتی	۱	۱۱	۱۰	۰
روش دو ثابتی	۱	۸	۶	۷

مراجع

- [1] Kuehni, R. G., Computer Colorant Formulation, Chap.6, Lexington Books, Massachusetts, (1975).
- [2] Allen, E., Optical Radiation Measurements, (F. Gram and C. J. Bartleson, Eds), Vol. 2, Chap. 7, Academic Press, New York, (1980).
- [3] McDonald, R., Color Physics for Industry, (R. McDonald, Ed), Chap. 5, Dyers' Company Publications Trust, Bradford, (1987).
- [4] Billmeyer, F. W. Jr., Colorant of Plastic, (T.G. Weber, Ed.), Chap. 1, John Wiley, (1979).
- [5] Best, R. P., Color Physics for Industry, (R. McDonald, Ed.), Chap. 6, Dyers' Company Publications Trust, Bradford, (1987).
- [6] Walowit, E., McCarthy, C.J. and Berns, R.S., Spectrophotometric Color Matching Based on Two-Constant Kubelka-Munk Theory, Color Res. Appl. J., Vol. 13, No. 6, pp. 358-362, (1988).
- [7] Amirshahi, S. H., Pailthorpe, M.T., Applying the Kubelka-Munk Equation to Explain the Color of Blends Prepared from Precolored Fibers, Textile Res. J., Vol. 64, No. 6, pp. 357-364, (1994).
- [8] Amirshahi, S.H., Pailthorpe, M.T., An Algorithm for Optimizing Color Prediction in Blends, Textile Res. J., Vol. 65, No. 11, pp. 632-637, (1995).
- [9] McLaren, K., the Color Science of Dyes and Pigments, Chap. 12, Adam Hilger Ltd., Bristol, pp. 181, (1986).
- [10] Kuehni, R., Computer Colorant Formulation, Chap. 3, Lexington Books, Massachusetts, (1975).
- [11] Judd, D.B. Wyszecki, G., Color in Business, Science and Industry, Chap. 3, John Wiley, New York, (1975).
- [12] Wyszecki, G. and Stiles, W.S., Color Science, Concepts and Methods, Quantitative Data and Formula, Chap. 3, John Wiley, New York, (1982).
- [13] Brown, J. F. and Lau, K., The Printing Ink Manual, (R. H. Leach and R. J. Pierce, Eds), Chap. 1, Chapman & Hall, London, (1993).
- [14] McGinnis, P.H. Jr., Spectrophotometric Color Matching with the Least Squares Technique, Color Eng. J., Vol. 5, No. 6, pp. 22-27, (1974).
- [15] Walowit, E., McCarthy, C. J. and Berns, R. S., An Algorithm for the Optimization of Absorption and Scattering Coefficients, Color Res. Appl. J., Vol. 12, No. 6, pp. 340-343, (1987).
- [16] Guthrie, J. C., Moir, J., The Application of Colour Measurement, Rev. Prog. Coloration, Vol. 9, pp. 1-12, (1978).
- [17] Allen , E., Basic Equations Used in Computer Color Matching, II-Tristimulus Matching, Two Constant Theory, J. Opt. Soc. Am., Vol. 64-, No. 7, pp. 991-993, (1974).
- [18] Sluban, B., Comparison of Colorimetric and Spectrophotometric Algorithms for Computer Matchir 3 Prediction, Color Res Appl. J., Vol.

- 18, No. 2, pp. 74-79, (1993).
- [19] Holdaway, H. W., Matrix Partitioning Applied to Colorant Formulation with Four or More Dyes, *Color Res. Appl. J.*, Vol. 5, No. 2, pp. 93-98, (1980).
- [20] Hunter, R.S., Techniques for Preparing and Handling Specimens for Color Measurements.
- I-Textiles, *Color Eng. J.*, Vol. 4, No. 5, pp. 35-37, (1966).
- [21] Burlone, D. A., Theoretical and Practical Aspects of Selected Fiber-Blend Color Formulation Functions, *Color Res. Appl. J.*, Vol. 9, No. 4, pp. 213-219, (1984).